

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: ادواردو سهرارا*
فرستنده: دیپلوم انجنیر نسرین معروفی
۲۳ می ۲۰۱۹

برازیل زیر حکومت بولسونارو:

یک رئیس‌جمهور نالایق، یک پیمان شکننده و یک عملکرد مشخص علیه زحمتکشان

فقر در برازیل

از زمانی که بولسونارو روز ۱ جنوری ۲۰۱۹ کار خود را به عنوان رئیس‌جمهور برازیل آغاز کرد محبوبیتش در بین انظار عمومی برازیل و در سطح بین‌المللی روز به روز بیش‌تر سقوط کرده است. از جمله دلایل زیاد در تأیید این امر، اتهام ارتشاء در بین اعضای کابینه و همین‌طور نشانه‌هایی برای اختلاس اموال عمومی در جریان مبارزه انتخاباتی از طرف حزب بولسونارو (حزب سوسیال لیبرال) و همین‌طور اظهارنظرها و سخنانی‌های عجیب و بی‌معنای بولسونارو و وزرای کابینه‌اش می‌باشد.

موج ارتجاعی

در انتخابات ریاست جمهوری در اکتوبر سال گذشته بخش بزرگی از بورژوازی برازیل از نامزد حزب سوسیال دمکرات (مرکز راست) «جرالدو آلکمین» حمایت کرد. برخی دیگر از نامزدها برای طرح «ب» در نظر گرفته

شده بودند. حزب کارگر PT «فرناندو حداد» را که در گذشته شهردار سائوپائولو بود نامزد کرده بود. بولسونارو ۲۰ سال در پارلمان به عنوان یک نماینده راست افراطی در مجلس حضور داشت و با گفتار زن‌ستیزانه و همجنس‌گرا ستیزانه خود شهرتی دست و پا کرده بود و دیکتاتوری نظامی و حتا شکنجه‌گری‌های آنرا مورد دفاع قرار داده بود. بولسونارو از سال ۲۰۱۴ در پی جلب گروه‌های فاشیستی و همین‌طور اقشار میانه و فقیر کشور فعالیت داشت. او وعده می‌داد داشتن اسلحه را آزاد کند، علیه همجنس‌گرایی مبارزه نماید، از «خانواده» و دیگر ایده‌های محافظه‌کارانه دفاع کند و یک سیاست مافوق لیبرالی اقتصادی را به اجرا درآورد. این‌را که او پیروز خواهد شد، هیچ‌کس باور نداشت ولی حمایت مردم از «آلکمین» در دور اول انتخابات ضعیف بود. در بین اقشار متوسط و فقیر جوّ علیه حزب کارگر مناسب نبود.

در خیابان موج نیروهای محافظه‌کار و ارتجاعی که مواضع ضدکمونیستی و ضدچپ تبلیغ می‌کرد، به همجنس‌گرایان حمله می‌برد و وعده می‌داد با ارتشاء مبارزه کند و اقتصاد را به حرکت درآورد، گسترش داشت. این امر باعث شد که در دور دوم انتخابات بولسونارو در مقابل حداد پیروز گردد.

مسأله دیگری که در انتخابات به نفع بولسونارو عمل کرد سوءقصد نافرجام علیه او بود که سوءقصد کننده او را با چاقو مضروب ساخت و در نتیجه او نتوانست در دول‌های انتخاباتی که می‌توانست به ضرر او تمام شود، شرکت کند. از این طریق بین مردم محبوبیت یافت. پس از سوءقصد گروه‌های افراطی راست ارباب خود علیه چپ‌ها و کنشگران اجتماعی را تشدید کردند.

قبیله در قدرت

در کنار بولسونارو چندین فرماندار از طرف گروه‌های راست و راست میانه و همین‌طور تعداد زیادی از محافظه‌کاران انتخاب شدند.

در روزهای پس از اعلام نتایج انتخابات گرایش سیاسی عمومی به راست از جمله اعلام سیاست مافوق لیبرالی اقتصادی، لغو بسیاری از حقوق کارگری و تشدید سرکوب سیاسی با حمله به سندیکاها و همین‌طور علیه حقوق اجتماعی و دموکراتیک به طور عام قابل مشاهده بود.

ولی اکنون چندین تن از سیاستمدارانی که در مبارزه انتخاباتی از بولسونارو حمایت کرده بودند به مخالفت با دولت برخاسته اند. علاوه بر آن، روزبه‌روز علایم و شواهدی در مورد روابط «قبیله بولسونارو» و «میلیشیا»، گروه‌های مسلحی که بخش‌هایی از شهرهای بزرگ را زیر کنترل خود دارند، اخاذی می‌کنند و برخی از بخش‌های خدماتی مثلاً فروش کپسول‌های گاز را در دست خود گرفته اند، آشکار می‌شود. پسر بولسونارو، «فلایو» ظاهراً با افرادی که در حال حاضر در زندانند و در سال ۲۰۱۷ «ماریله فرانکو»، نماینده چپ در شورای شهر ریودوژانیرو را به قتل رسانیده بودند، رابطه دارد.

در مورد مسایل امور خارجی

بولسونارو با اظهارات تهاجمی خود در مورد ونزوئلا و یا اعلام انتقال سفارت برازیل از تل‌آویو به بیت‌المقدس و برخی حملات به چین خود را برجسته ساخته. این اقدامات در بین شرکت‌های صادرکننده و شرکت‌های کشاورزی که از مهم‌ترین حامیان دولت بودند، سبب نارضایتی شده است. این تصویر با اظهارات غیرحرفه‌ای و یکجانبه برخی از وزرای او تکمیل شد. در ماه مارچ بولسونارو به ایالات متحده سفر کرد و رفتار چاکرمنشانه خود را در

مقابل ترمپ به نمایش گذارد و در طول سفر خود به اسرائیل در اواخر ماه مارچ و اوایل اپریل اعلام کرد که جنبش نازی‌ها یک جنبش چپ بوده است. در این مورد نیز واکنش رسانه‌ها و مردم منفی بود و این عدم رضایت در نظرسنجی‌ها منعکس گردید.

دولت قادر نیست در چارچوب دستگاه کشوری و نهادهای شهروندی منظم عمل کند. در طی مبارزات انتخاباتی بولسونارو قول داده بود که دولت وی به عملکردهای فاسد سابق پایان خواهد داد که در کنگره ائتلاف‌هایی انجام دهد و به مؤتلفین خود قول‌هایی دهد و مناصبی در اختیار آنان نهد. اکنون او نشان داد که این وعده‌ها در عمل پوچ بوده است. دولت در جلب حمایت در کنگره با مشکلات زیادی روبه‌روست.

حزب سوسیال-لیبرال بولسونارو یک حزب نسبتاً بزرگ محافظه‌کار است که نمی‌توان آن را یک واحد سیاسی یک‌دست محسوب کرد. اکثریت اعضای آن تازه واردینی هستند که از تجربه سیاسی کافی برخوردار نیستند و در خلال موج حمایت از بولسونارو انتخاب شده بودند. این حزب قادر نیست در کنگره ائتلاف‌هایی به وجود آورد که پشتیبان دولت باشند.

جنرال معتدل

معضلات و تضادهای درونی باعث می‌شود که برای مناصب مهم دولتی روزبه‌روز بیش‌تر از مقامات نظامی استفاده شود. نسبت به رئیس‌جمهور، معاون او جنرال «مورائو» از نظر سیاسی معتدل‌تر و با احتیاط‌تر سخن می‌گوید. او به طور علنی نشان داد که با رئیس‌جمهور و برخی از وزراء توافق ندارد و در برخی از موارد حتا مسبب عزل برخی از وزراء شده است. او مثلاً از طرح دخالت نظامی علیه ونزوئلا حمایت نکرد. همین‌طور در موارد دیگر دولت مجبور شد پس از اعلام موضع اولیه، عقب‌نشینی کند.

بولسونارو نشان می‌دهد که هم از نظر سیاسی و هم از نظر شخصیتی به هیچ‌وجه آمادگی ایفای نقش ریاست جمهوری را ندارد.

دولت بولسونارو یک دولت راست افراطی است که از سوی نیروهای ناهمگونی هدایت می‌شود. در بین آن‌ها فراکسیون سرمایه که با سرمایه مالی و شرکت‌های کشاورزی مرتبط است، رهبری را به عهده دارد. حامیان آن‌ها گروه‌ها و نمایندگان محافظه‌کار و مذهبی هستند که ایده‌های فاشیستی را نمایندگی می‌کنند و یا هوادار آنند و همین‌طور کلیسای اوانگلیکال شدیداً محافظه‌کار. برخی از این گروه‌ها از شیوه‌های خشونت‌آمیز لفظی و یا فیزیکی علیه کنشگران سیاسی و اجتماعی استفاده می‌کنند.

برداشت محافظه‌کارانه‌ای که قبیله بولسونارو و اعضای دولت اشاعه می‌دهند، به نفع سرمایه است، زیرا مبارزه علیه سرکوب را نفی می‌کند، استثمار سرمایه‌داری محرومان را توجیه کرده و حقوق زنان را زیر ضربه قرار می‌دهد. انتخاب‌کنندگان بولسونارو از این برداشت‌ها استفاده می‌کنند تا اقداماتی چون خصوصی‌سازی مدارس و دانشگاه‌ها را توجیه کنند.

لیبرال و سرکوبگر

مرکز دولت، وزارتخانه‌های اقتصاد و دادگستری است. وزیر اقتصاد، «پائلو گوئیس» مصمم است یک سیاست مافوق لیبرالی را به صورت رادیکال به اجرا درآورد. او مثلاً به ویژه در رابطه با بیمه‌های اجتماعی در هماهنگی با سرمایه بین‌المللی رفرم جدیدی پیشنهاد می‌کند. وزیر دادگستری، «سرجیو مورو» وظیفه دارد امکانات قانونی

لازم را فراهم کند که واکنش خلق در مقابل این پروژه را قابل کنترل نگاه دارد. او جنبش‌های اجتماعی را تبهکارانه جلوه می‌دهد و موانع جدیدی بر سر راه کارگران و سندیکاها قرار می‌دهد و قدرت سرکوب پولیس را گسترش می‌بخشد.

مهمترین پروژه دولت حمله به مالکیت عمومی است: تحویل ۶۵۰ میلیارد دالر بنیاد بیمه اجتماعی به سرمایه خصوصی. دولت در چارچوب نهادها و قوانین مدنی عمل می‌کند ولی اگر لازم باشد می‌تواند این چارچوب‌ها را ترک کند.

هر چند تضادهایی در بین طبقه حاکمه وجود دارد که به ویژه از طرف صادرکنندگان و بخشی از شرکت‌های صنعتی مطرح می‌شود ولی اگر بورژوازی یکتته رفرم‌های معکوس و حمله به حقوق کارگران را مورد حمایت قرار دهد، آن‌ها خواهند توانست بر این تضادها غلبه کنند.

* «ادواردو سهر» دبیر روابط بین‌المللی حزب کمونیست برازیل است.

تارنگاشت عدالت

منبع: عصر ما

۱۷ می ۲۰۱۹